

Paragraffens stk. 3 indeholder en speciel bestemmelse vedrørende afsætningen af brugte personmotorkøretøjer, herunder varebiler, der er indregistreret med halv afgift i henhold til loven om omsætningsafgift af motorkøretøjer (registreringsafgift).

Ved afgiftsberigtigelsen af nye personmotorkøretøjer medregnes registreringsafgiften ikke til den afgiftspligtige værdi. Registreringsafgiften indgår derimod i værdien af brugte køretøjer. Såfremt de almindelige afgiftsregler skulle gælde for brugte personbiler, ville dette på grund af registreringsafgiftens højde betyde, at merværdiafgiften ved omsætningen af brugte biler ofte ville overstige merværdiafgiften ved omsætningen af tilsvarende nye.

Da der ikke skal svares afgift, når en ikke registreret privat sælger sin personbil til en anden privat, ville anvendelsen af de almindelige regler på grund af de anførte særlige forhold ved afgiftsberegningen indebære en tilskyndelse til, at brugte biler sælges direkte fra bruger til bruger i stedet for gennem de sædvanlige handelsled. Det er derfor foreslået, at registrerede automobilhandlere ved afsætning af brugte personbiler m. v., som de har erhvervet hos private, kan fradrage købsprisen i deres afgiftspligtige omsætning. For automobilhandlerne betyder en sådan regel, at de skal svare afgift alene af den merværdi, der opnås ved afsætning af det pågældende brugte køretøj.

Afsnit V indeholder bestemmelserne vedrørende opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning.

Til § 11.

Opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning i de registrerede virksomheder kan ske enten på grundlag af modtagne betalinger (betalingsmetoden) eller på grundlag af foretagne leverancer (faktureringsmetoden).

I § 11, stk. 1, fastslås det, at den enkelte virksomhed frit kan vælge, hvilken af de to metoder den vil benytte.

Ifølge paragraffens stk. 2 skal virksomheden ved sin anmeldelse til registrering angive, hvilken af opgørelsesmåderne den ønsker at anvende. I paragraffens stk. 3 åbnes der mulighed for, at virksomheden på et senere tidspunkt kan ændre opgørelsesmåde efter forudgående anmeldelse.

I forbindelse med ændring af opgørelsesmåden må der foretages regulering af afgiften på såvel udestående fordringer som gældsposter. En sådan regulering vil være nødvendig på grund af forskellen mellem de to opgørelsesmåder. Hvis regulering ikke foretages, vil man komme ud for, at visse omsæt-

ninger ikke bliver beskattet eller bliver beskattet to gange.

Til § 12.

Paragraffen indeholder reglerne vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige omsætning efter betalingsmetoden.

Denne metode indebærer, jfr. paragraffens stk. 1, at virksomhederne opgør den afgiftspligtige omsætning for en afgiftsperiode på grundlag af de indbetalinger, som virksomheden i den pågældende periode har modtaget for leverede varer og afgiftspligtige ydelser, uanset på hvilket tidspunkt leveringen har fundet sted. Da betalingerne indbefatter afgiften, er den afgiftspligtige omsætning, d. v. s. den omsætning, hvoraf afgiften skal beregnes med 10 pct., kun $\frac{10}{11}$ af de modtagne betalinger.

I praksis betyder anvendelsen af denne metode, at virksomhederne kan opgøre omsætningen ved en periodevis sammentælling af de betalinger, der er tilgået virksomheden i perioden. Ved opgørelsen må der ikke alene tages hensyn til de betalinger, som tilflyder virksomheden, men tillige til sådanne beløb, som virksomheden modregner i fordringer, som kunderne har på virksomheden, jfr. paragraffens stk. 2. Modtager virksomheden betalinger i form af checks eller i form af overførsler til dens bank- eller girokonto, skal sådanne beløb også medregnes. Hvis virksomheden ikke har kasseapparat, hvoraf indbetalinger vedrørende salget direkte fremgår, opgøres den afgiftspligtige omsætning som kassebeholdningen ved dagens slutning med fradrag af kassebeholdningen ved dagens begyndelse og med tillæg af de beløb, der er udtaget af kassen i dagens løb. Det herved fremkomne beløb må reguleres for beløb, der er blevet indsat eller hævet på bank- eller sparekasssekonti. Endvidere må der foretages fradrag for indbetalte beløb, der ikke vedrører den afgiftspligtige omsætning. Herudover kan eventuelle andre reguleringer komme på tale, jfr. det følgende.

Ifølge stk. 3 skal en virksomhed, der diskonterer en modtaget veksel, til den afgiftspligtige omsætning i den periode, hvori diskonteringen sker, medregne et beløb svarende til vekslens pålydende. Denne regel er nødvendig for at skaffe overensstemmelse med afgiftsberegningen i de tilfælde, hvor virksomheden beholder vekslen og ved vekslens indfrielse medregner hele det pålydende beløb til den afgiftspligtige omsætning som modtagen betaling. En sådan regel bevirker endvidere, at virksomheder, der anvender betalingsmetoden, kommer til at svare den samme afgift, som virksomheder, der anvender faktureringsmetoden. Reglen indebærer desuden, at der bliver overensstemmelse mellem det beløb, sælgeren skal svare i afgift, og det beløb, køberen kan